

bedsmandenes Lønningstillæg. Jeg tror nu, at Grunden for at forhøje Embedsmandenes Lønninger for en Del ere ſvage nok, men det bliver meget ſvagere her, og her forekommer det mig virkelig, at det vilde være en betænkelig Sag, om Flertallet i Thinget vilde anmode Ministeren om at røre ved Penſionsvæſenet og at forhøje det. Det kan jeg ikke være med til, jeg vil haabe, at den Indſtilling, ſom er gjort fra Mindretallets Side, ikke maa blive vedtagen. Der er desuden en anden Mangel ved dem, ſom jeg finder det ganſke mærkeligt, at Mindretallet har villet lade paſſere, og ſom kun er et Vidnesbyrd om, at Mindretallet er i høi Grad rede til at forhøje Penſionerne. Der er den formelle Mangel ved Nr. 3, at det ikke ſes om Andragendet har været forelagt Finantsministeren, ſaa at det er imod alle Regler at henviſe det, men det viſer i hvor høi en Grad Mindretallet har været forhippet paa at faae Penſionerne forhøiede. Jeg vil derfor haabe, at Thinget vil forkaſte diſſe to Indſtillinger. Indſtillingen under Nr. 15 vedrører de ſaakaldte Sukkerofabrikker. Sæller ikke der har Udvalget kunnet blive ganſke enigt. Forøvrigt fremſtilles det i Betænkningen, at Udvalget, idetmindſte i den ene Del af Andragendet er enigt, nemlig i den Del, der vedrører ſelve Loven af 3die Mai 1873's Reviſion, idet hele Udvalget er enigt i, at derſom de paa-gjældende Fabrikanter ere beſkattede for høit, ſkal Loven have Reviſion. Hvorvidt dette nu er Liſ-fældet eller ikke, om de ere beſkattede for høit eller ikke, ſkal jeg ſelvfølgelig ikke videre komme ind paa; kun ſkal jeg fremkomme med et Par oplyſende Bemærkninger. Det vil ſaaledes erindres at efter Loven af 3die Mai 1873 — ſaa ere diſſe Fabrikanter beſkattede paa ſamme Maade ſom Kolonialraafukkeret, dog med en Forſkjel af 4 pCt. Denne Beſkatning grunder ſig forøvrigt paa nogle Forſøg, ſom ere foretagne i Køln, men ſom det fra flere Sider er bleven oplyſt — om Oplysningerne ere rigtige, kan jeg ſelvfølgelig ikke afgjøre — er denne Forſkjel i Procentberegningen for ringe. Det er mig nemlig bekendt, at det Affald, ſom bliver tilbage eſterat Sukkeret er taget ud af Raafstoffet — for Roernes Vedkommende navnlig Siruper — er meget daarligere end den Sirup, ſom bliver tilbage eſterat Kolonialraafukkeret har givet, hvad det kunde, idet den Sirup, ſom bliver tilbage af Kolonialraafukkeret ſkal have en Værdi af 12 St., hvorimod den anden ikke ſkal have anden Værdi end ſom Foderværdi, ſom man mener 1 St. pr. Pund. Er det Liſfældet, er der Grund til at tro, at man har været vel nærgaaende mod Fabrikken, men det er, ſom ſagt, hele Udvalget enigt om, at kan der fremkomme ſaadanne Oplyſninger, der ſynes at godtgjøre, at de ere for høit beſkattede, bør det ikke være Liſfældet. I det Hele taget kan det nok være — jeg udtaler det kun ſom min perſonlige Mening, hvorken paa Udvalgets Flertal eller

Udvalgets Begne — at man har været noget for haard ved ſin Beſkatning af diſſe Fabrikker i Begyndelſen, og jeg tror navnlig, at det erede Medlem for Københavns 4de Valgfreds (Yonger) har nogen Skyld deri, idet han meget ſtærkt fremhævede for os det Tab, det vilde være for Statskaſſen, derſom de ikke bleve beſkattede i Lighed med det øvrige Sukker; derſom man gav Skattefrihed, ſagde han, at Tabet for Statskaſſen vilde være 80,000 Rb. pr. Fabrik, men Regnſkaberne oplyſe, at det kun var 24,000 Rb. for den ene Fabrik og 16,000 for den anden, det er noget andet. Jeg kommer dernæſt til det, om hvilket Udvalgets Medlemmer ikke ere enige, idet der er et Mindretal af 4 Medlemmer. Flertallet er ikke det ſædvanlige Flertal, men et forſkjelligt Flertal fra det, ſom ellers pleier at opſtille ſine Vædringer paa Finantsloven. Flertallet mener, at forſaavidt Fabrikanterne ikke kunne faae den Rente af deres Aktier af 4 pCt., bør de i 5 Aar være fri for Halvdel af deres Skat og kunne udſtede ugaranterede Aktier for ſamme, af hvilke de ſørſt ſhulle ſvare Renter, naar de faae 4 pCt. (En Stemme: Det er galt!). Det er galt, ſiger det erede Medlem, ſaa kan han jo ſtille andre Forſlag, nei, det er ſandt, den Bei ſtaar ham ikke aaben (En Stemme: Han kunde have ſtillet Vædringsforſlag!). Han kunde maaffe have gjort det og maaffe ikke, det var dog maaffe ikke ſaa let for ham paa det Punkt; det er jo heller ikke ſagt, at Finantsministeren abſolut ſkal gaa den Bei; det henſtilles kun til Finantsministerens Overveieſe. Flertallet har kun ment — det er Flertallets egentlige Grund — at kunne gjøre det af Henſyn til de Vanſeligheder, ſom diſſe Anlæg kunne møde ved Begyndelſen af deres Tilværelſe her i Landet, og at man har ſat Friſten til 5 Aar, er begrundet i, at man har ment, at der maatte være en Prøvetid, ſom var tilſtrækkelig lang. Det er Flertallets egentlige Grund; men Flertallet er ikke enigt i at ville fremme ſelve Roefukkerdyrkingen. Det er for min Part en af Grundene, jeg tror, at Roefukkerdyrkingen er en ſaa gammel Induſtri for vort Fædreland, at jeg af Henſyn til den vilde være med dertil; men jeg ſkynder mig, udtrykkelig med at fremhæve, at det er Flertallet ingenlunde enigt i. Flertallet har en forſkjellig Opfattelſe af denne Sag. Jeg har ganſke viſt den Mening, at Roedyrkingen og ſærlig Sukkerroedyrkingen er gavnlig, fordi Affaldet kan komme tilbage igjen (P. Nielsen: Det kommer ikke tilbage!). Det kommer ikke tilbage, ſiger det erede Medlem. Nuvel, ſaa faae de flere Penge og ſaa kunne de kjøbe Kunſtgjøbning. I det Hele taget kan man ikke benegte, at, hvis vi i det Hele taget ſkulde faae et kraftigere Landbrug, er det nødvendigt, at vi i en ganſke anden Grad komme til at dyrke Roer, end vi hidtil have gjort, og vel kan det erede Medlem (P. Nielsen) mene, at det ikke har nogen videre Betydning for hans